

poca indignació del seu ex-amic Villaverde, qui encara no se sab avenir de que l'hijan despatxat sense donarli ni siquera vuit dies de temps, com se fa ab la més inèptie de les criades.

Si bé un dos anys enrera el senyor Maura parlava molt de la revolució desde arriba, s'assegura que ha modificat sensiblement les seves aspiracions i que, ara com ara, desde arriba ja s'contentaria amb menjarhi'l gall de Nadal... y lo que's guisi després, si les circumstàncies ho permeten ó una mala ventada no se'n empota.

Com és bon mallorquí, es estóich y no s'amohnina per res. Y dí: Lo qu'ell diu: «Som al ball, y hem de ballar.» Sens perjudici, si pot, de ferros ballar una mica á nosaltres.

RODRÍGUEZ SAN PEDRO

L'han fet ministre d'Estat, o sigui, el fet andador de la Colla del Foz-Terrer.

Es un dels oradors més admirables d'Espanya. Vejin si ho es, qu'era hora, drugs, tres, totas las quals han acabat ningú sab lo que poch.

Això, per les relacions internacionals, gran ventatja per Espanya. Fidelicions ens han fastidiat á nosaltres.

Rodríguez San Pedro al ministrat seguir que nosaltres les fastidiam.

Lo qu'és el govern estrangerejat d'escoltar un discurs se

No se'n aixeca més.

LINARES

Aquí van, á manera d'apuntar, quants redolinys de la seva anècdota: «Rindió Santiago de Compostela, y el Tío Sam dijo: ¡Uy!». Després, como es va fer, fué teniente general, y hoy, jossas de no ser ministre de la Guerra.

OSMA

D'aquest bon senyor se sab que difunt Cánovas... y parin vostre.

Sembia, á primera vista, que enriu no hauria de ser pren per home una cartera; pero tenim que li han donat es la d'Hispania, efectament qu'en Maura al nou prim.

— Pels diners que hi ha en cajera, qualzevol quilitz es bò.

FERRÁNDIZ Y

Ministre de Marina y autor d'un projecte colossal per a la marina, formidable, per la qual ja el pressupost, els noms de les dibus dels mascarons de proa, una cosa: els quartos.

SANCHEZ GUERRA

Aquest, com l'anterior, era el que fa de ministre.

Ha sigut governador del Barri de Madrid y, naturalment, ja ha governat en dues formes: la correspon sí la de Génova.

No obstant, els murmuradors de Maura l'han collocat en aquesta posició, perquè això el verdader ministre de Guerra, serà ell.

Es à dir, qu'és un ministre de Guerra.

DOMINGUEZ PAZ

També en non de trinx, com a polític. Tot el seu resultat positiu que últimament va plegar que va servir de pretext per a la destitució.

Per la proposició no era dictada!

Per xò segurament el denunció ministeri d'Instrucció: perquè se

ALLENDA-SALAS

Ex-ministre d'Hacienda y ex-publicista ara, poser per allò d'estar a l'gust, l'han posat á Aguirre Comers.

En les dugas vegades que li han posat la cartera no ha fet res de més que no corts ni pinchs. Hui, si en lloch d'hom arriba signat zero.

SANCHEZ TORIBIO

— Aquí tenen el ministeri que darrera crisi acaba d'estrenar.

Si no 'ls agrada, consolíssense perdrà després d'aquest... encara se

colorchecker CLASSIC

L'incident de la Casa de Campo.

A n'en Villa-villaverde
ja li han donat els despats;
á n'en Villa-villaverde
ja se li ha acabat el cops de daga.
*

Florentina ó madrilena,
la jugada es bastant clara;
en aquesta última crisi
tot s'ha fet á cops de daga.
*

Ahí ho cantava:
no aquell bolet,
que pagó bien!
*

La del Congrés
en Villa-villaverde;
una obstrucció,
mar de costelles.
*

està apartat
a activa,
en Raymond diu:
rat de dar pinyas.
*

del poder
un canvi d'imatges:
ant Villaverde
está a Sant Maura.
*

hora de cumplir
tempa h'predicas:
a de fer la
des arriba.
*

que l'ou govern
it funcionant,
es rarol encare
apujat el pa.
L. WAT

UCIONS

EN EL ULTIM NÚMERO
Ca-ra-ba-sa.
—Sou.
—El corneta de la partida.

C A P
M A S
M E L I A
L C O
S I O
A
om mes ballas mes suas.

ó part de las soluciones del número
Xapu Dotor. Un petit repù
petits y Musclus.

ONDENCIA

Un sprement republicà
Mataburras, Joan Catan, J. Re
u y José Salas Riba: Endarrera
Joan Bta. Mamé, V. Romeu y

Ribot: Tenen poca piondria.—Si
dicte a tot sortes.—M. Solís: Algu
m.—Le Rú: No arriba.—Joseph

Celebraré que això de la passa
Assas Bové: La que titula *Frustra*
debó: les altres passadissas.—Ale
Miret: Far honor á la panera
bretet de Vilafraçana: Així m'

Joan Casas Vila: Massa natu
t'ensembla que el piondri
tura de un entrossol:—J. R.: No

oyat temps que pert en aquesta
Ferrandiz: La *gotada* no té volta
mes: La carta enri el número vi
cias.—P. del Café: Els cantars
esa. Entran en cartera.—Lleixi
míri, el dibuix es lo que ns
Opf: No hi estem conformes.—
M.: No poden complairels per

ARA, ARA!

é, dia 17 de Desembre

'L POPULARISSIM

ANACH

DE

La Campana de Gracia

L' ANY 1904

d'unes 200 pàgines, en
quaternat, tafat y ab una intencionada cu
berta a varis tintas, contenint una biblioteca
de treballs literaris de totas menes y un ver
dader museu de caricaturas y notícies còmiques y
polítiques originals dels nostres mes celebrats dibuixants.

Valdrá DOS ralets

y 'ls que no s'espavillà a comprarlo s'quedaran sense.

Els de 'n Moret no han volgut ser menos que 'ls
de 'n Montero Ríos. També s'han reunit al restaur
ant Lhardy, y allí, al igual que 'ls altres, han
posat á prova la resistència y 'l brillo de la dentadura.

Pero per ara ni 'ls une ni 'ls altres serán cridats

a xalarce en la taula del pressupost.

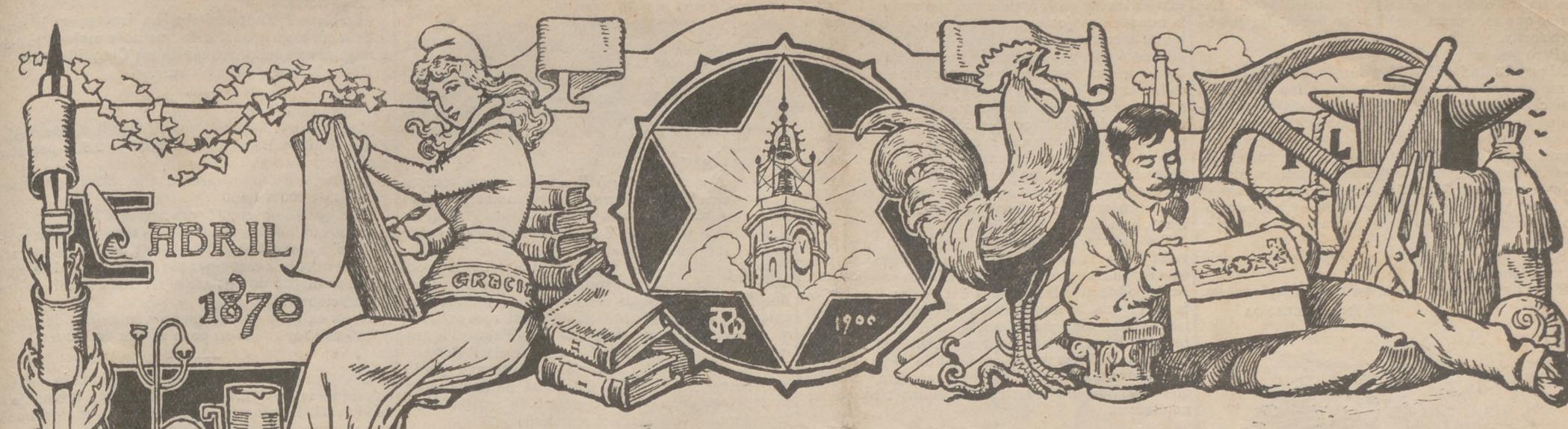
Las institucions exigeixen que les dos collas ri
valen y es de tot punt necessari.

Per mesticiar els aliments precisa que s'articulin

la barra de dalt y la de baix.

Imprenta LA CAMPANA Y LA ESQUILLA, carrer
del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranger, 2'50

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NUM. 20, BOTIGA

BARCELONA

VIDA NOVA

LA SENMANA DE DIJOUS Á DIJOUS

A minoria republicana del Congrés que ha vin
gut sostinen una campanya tan brillant en el
doble concepte polític y econòmic, volgut
posar en contacte ab el poble, y de aquí meeting
grandios celebrat diumenge en el Teatre Líric de
Madrid.

Per l'entusiasme dels concurrents y per les ma
nifestacions dels que provocaren els enèrgics
discursos pronunciats pels Srs. Menéndez Pallarés,
Lerroux, Anglés, Vallès y Ribot, Labra, Nougués,
lector de la intencionada carta del eminent Costé.

En Salmerón sigué acompañant á son domicili
per una multitud immensa, que l'acollava plena d'
entusiasme. Aquest nou plebiciti desarrollat en la
vila pública ha vingut á demostrar que 'l poble de la
capital d'Espanya es ardorós republicà. Les
trampassas iniquitats de la conjuntió conservadora
el mes passat allunyan dels comicis; però
està vist que han sigut importants per debilitar
la seva energia y minvar el seu entusiasme per la
causa de la República.

El succés memorable del diumenge havia de te
niur dilluns un divertit fi de festa en el Congrés.

Un nebó de'n Silvela, que ja feia temps que venia
distinguir-se per les seves intemperiancias, tractà de
demands comples al govern, per la lenitut que, se
gons ell, havia tingut als els republicans del meeting,
y arribà fins al extrem de sostener que 'l govern ha
via deixat á les institucions indefenses.

Davant de aquest atreviment, en Maura, actuant
de pontífex, expulsà al interpellant de les filas de la
majestà.

— Pata que jo me'n vulgu anar — respondéu 'l
nebot de'n Silvela, que ja feia temps que venia
distinguir-se per les seves intemperiancias, tractà de
demands comples al govern, per la lenitut que, se
gons ell, havia tingut als els republicans del meeting,
y arribà fins al extrem de sostener que 'l govern ha
via deixat á les institucions indefenses.

— Pata que jo me'n vulgu anar — respondéu 'l
nebot de'n Romero Robledo, si bé 'ls creu que
aquest procedia de acort ab 'ls seu tio. Pero com si
qui que ho fes molt malament, el tio hagué de mos
trar-se molt disgustat y resentit.

Posada a votació una proposició que involucrava
una censura contra 'l govern, si bé aquest alcancà
majoria, la votació resultà tan poc unida, qu'en
Maura, als poches dies de ocupar el poder, ha de
considerar ja abandonat per un gran nombre dels
diputats conservadors, que quan governava en Villa
verde, salvidava els seus discursos als estrepitosos
salves d'aplau.

Y en efecte: son molts, moltíssims els que li han
girat les espaldas. Se conspira contra ell, en tota la
línia, per dificultar la missió de governar. Té en
contra seva als villaverdistas, que no li perdonan la
trastada que 'ls hi va jugar; a'n Romero, qu'està
ofès ab ell perqüè al reseolar l'última crisi ni me
nos va consultar; a'n Dato, aspirant a constituir
un govern pel seu compte, y als anticis silvelis
que no poden consolarse de que D. Paco s'haja
retirat de la política.

Les conspiracions y conjuras estan á l'ordre del
dia. Se traballa á la sombra y á la llum del dia,
en contra del prohom mallorquí, qu'encara no ha tin
git temps d'escalar la poltrona y ja està completa
ment gasta.

Una de les tretas que li jugan consisteix en en
viar un mensatge á n'en Silvela excitant-o a des
istir de la seva resolució de retirar-se de la política y
a tornar-se encarregar de la direcció del partit con
servador.

Ab tot en Maura està aturullat y sense sa
ber per quin cantó girar-se. Per tot arreu s'imagina
veure caras col·lapsades de traïdors y va sentit que
tot li falta, terreno per sentir els pés y fins ay
per respirar.

Ja's diu qu'està resolt, tant bon punt termini l'
aprobació dels pressupostos, á presentar á la corona
la qüestió de confiança.

Y si's considera que va ser cridat al poder de no

Vina, apoyat en mí: jo 't salvaré.

REPICHS

Domínguez Pasqual es un dels di
plicats que mes amohnava al go
vern, demandant la presentació de
tots els documents relatius á la
rendició de Santiago de Cuba.

Y pesar de això, avui se troba
que té per company de ministeri al
general Linares, que tanta part va
tenir en aquella catàstrofe.

FANTASTICH

Aixo donara peu a que 'ls republicans dignem:
—Està molt bé: ¿voleu Guerra? ¡Vinga guerra!

En Villaverde volia que 'n Maura l'ajudés á for
mar ministeri.

Y en Maura li va dir que sí, qu'estava disposit
á ajudar-lo.

Llavors en Villaverde li digné:
—Fass, doncs, el favor de signar á un amic
que que 'ls encareguí de una carta.

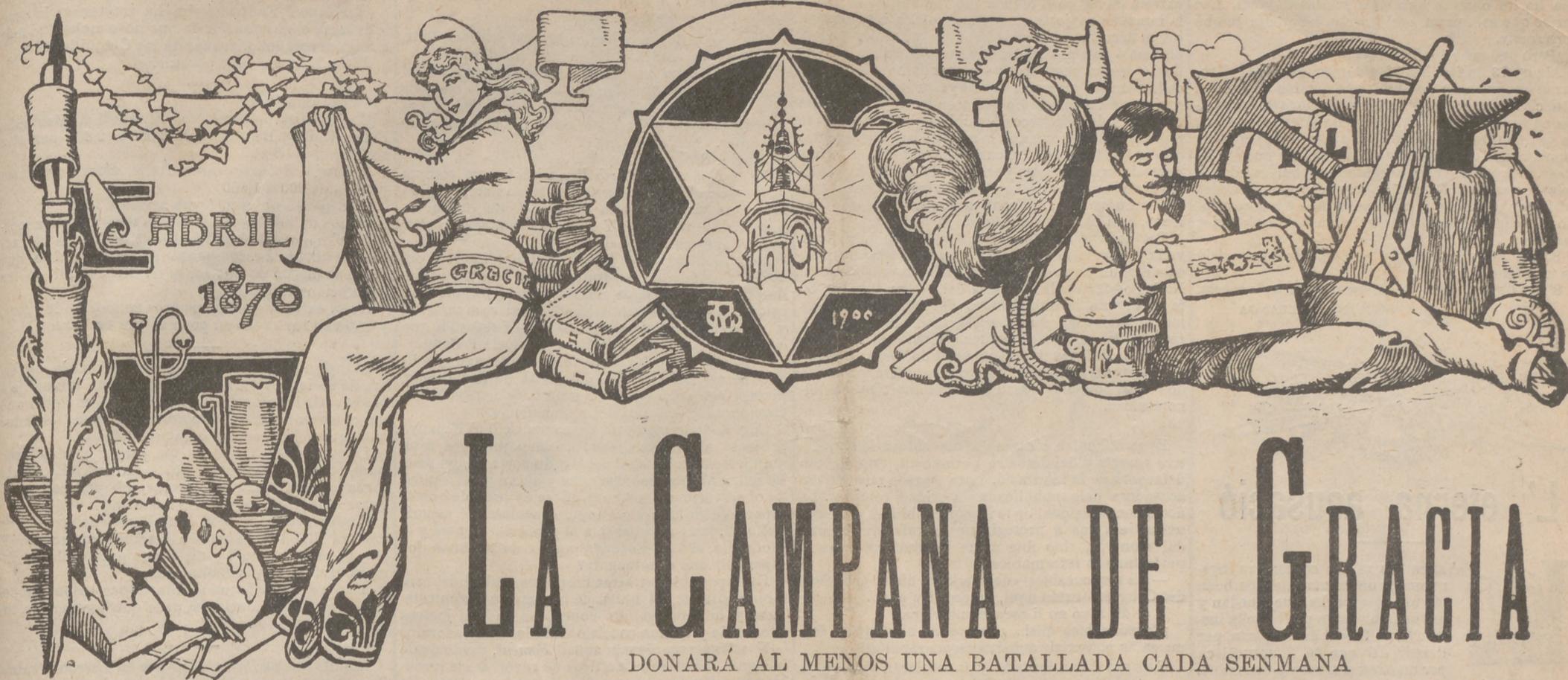
—Ah, lo qu'és això no pot ser. No vull contrarie
compromisos.

Estupificació de 'n Villaverde.

Llavors no digní que m'ajuda.

En Maura prenen tot l'ayor jesuítich de qu'es
capità:

—Si señor, que mo ho ven? l'ajudo... á caure.

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ. NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranjer, 2'50

VIDA NOVA

—Vina, apoyat en mí: jo 't salvaré.

LA SENMANA DE DIJOUS Á DIJOUS

La minoria republicana del Congrés que ha vingut sostenint una campanya tan brillant en el doble concepte polítich y econòmich, volgué posar-se en contacte ab el poble, y de aquí *meeting* grandíos celebrat diumenge en el Teatro Líric de Madrid.

Per l'entusiasme dels concurrents y per las manifestacions delirants que provocaren els enèrgics discursos pronunciats pels Srs. Menéndez Pallarés, Lerroux, Anglés, Vallés y Ribot, Labra, Nougués, lector d'una intencionada carta del eminent Costa,

y Salmerón, mereix ser senyalat l'acte del diumenge com una nova y grandiosa manifestació de la valenta y ben dirigida campanya republicana, que cada dia guanya nous adeptes y penetra mes endins en la conciencia nacional. Els ecos de aquells discursos inspirats, exhuberants de patriotisme, inundats de llum de bonas esperances, han retronyt en tot el país, avivant las aspiracions de tots els bons espanyols qu'en l'eficacia de las institucions republicanes fían la regeneració de la patria.

En Salmerón sigué acompañyat á son domicili per una multitud immensa, que l'acclamava plena d'entusiasme. Aquest nou plebiscit desarrollat en la vía pública ha vingut á demostrar que l'poble de la capital d'Espanya es ardorosament republicà. Las trampas iniciades de la conjunció conservadora pogueren el mes passat allunyarlo dels comicis; pero està vist que han sigut impotents per debilitar la seva energia y minvar el seu entusiasme per la causa de la República.

El succès memorable del diumenge havia de tenir dilluns un divertit fi de festa en el Congrés. Un nebó de 'n Silvela, que ja feya temps que venia distingitse per las seves intemperancies, tractà de demanar comptes al govern, per la lenitat que, segons ell, havia tingut ab els republicans del *meeting*, y arribà fins al extrem de sostener que 'l govern havia deixat á las institucions indefensas.

Davant de aquest atreviment, en Maura, actuant de pontífice, expulsá al interpellant de las filas de la majoria.

—Falta que jo me'n vulgui anar—respongué 'l nebó de D. Paco. Y afegí que avants de que 'l señor Maura se dignés conservador, ell ja figurava en el partit á las ordres de 'n Cánovas.—Entre nos altres—digué—el Sr. Maura no es altra cosa que un intrís.

Feu coro ab el nebó de 'n Silvela, el Sr. Borés, nebó de 'n Romero Robledo, si bé aquest alcancé majoria, la votació resultà tan poch nutrita, qu'en Maura, als pochs dies de ocupar el poder, ha de considerar-se ja abandonat per un gran número dels diputats conservadors, que quan governava en Villa-verde, saludavan els seus discursos ab estrepitosas salvas de aplausos.

Y en efecte: son molts, moltíssims els que li han girat las espaldas. Se conspira contra ell, en tota la línia, pera dificultarli la missió de governar. Té en contra seva als villaverdistas, que no li perdonan la trastada que 'ls hi va jugar; á 'n en Romero, qu'està ofès ab ell perque al resoldre l'última crisi ni més va consultar-lo; á 'n en Dato, aspirant á constituir govern pel seu compte, y als antichas silvestras, que no poden consolarse de que D. Paco s'haja retirat de la política.

Las conspiracions y conjuras estan á l'ordre del dia. Se traballa á la sombra y á la llum del dia, en contra del prohom mallorquí, qu'encaire no ha tingut temps d'esclarir la poltrona y ja està completa-gastat.

Una de las tretas que li jugan consisteix en enviar un mensatge á 'n en Silvela excitant-lo á desistir de la seva resolució de retirar-se de la política y á tornar-se encarregar de la direcció del partit conservador.

Ab tot això en Maura està aturullat y sense saber per qui cantó girarse. Per tot arreu s'imagina veure caras solapadas de traidors y va sentint que tot li falta, terreno pera sentar els peus y fins ayre para respirar.

Ja 's diu qu'està resolt, tant bon punt termini l'aprovació dels pressupostos, á presentar á la corona la qüestió de confiança.

Y si 's considera que va ser cridat al poder de no

gaire bon grat, fàcilment s' endavina l' resultat que ha de obtenir apelant a semblant medi. Las portes que serveixen per entrar serveixen també per sortir.

«Pero què succeirà després?

Al any 73, la facilitat ab qu' eran cambiats els governs republicans produïren la ruïna de aquella situació. Avui se troben les institucions monàrquiques en un cas semblant, ab la desventatja per elles, de que mentres les causes que provocaven les crisis republicanes eran les més de les vegades qüestió de idees, inexperiències i exageracions del pudentor dels homes de la República, avui se promouhen les crisis per rivalitats y odis personals y per corrupcions y concupicencies desapoderades de la pitjor espècie.

Estém en presència de la plena descomposició d'un règim.

S' acosta l' moment de donar sepultura als morts.

PEP BULLANGA

L' eterna acusació

L' altre dia m' ho confessava ingenuament un monàrquich de bona fe, un dels poches que quedan y qu' encare senten per la vella institució un fons de respecte, per l' istil del que té l' arqueolech per un exemplar raro y venerable.

—Això se'n va á passeig.

—Vol dir D. Alfonso?... Si sevior: segons diuen els periòdics ha arribat feliçament á Lisboa.

Serio com a monàrquich convensut, no va entendre la guassa ignorant que significava la meva resposta, y va dissartar ab cert amplitud sobre l'estemor de qu' estava possehit. Lo que se'n va á passeig, segons ell, es la institució. Al contemplarla li fa l' efecte de una de aquelles vellades catedrals, com tantas ne tenim á Espanya, que s' esquerden y's quartejan deixant caure avui un guixot, demà una pedra, y que únicament s' aguantan algú temps per un miracle de la estàtica. Als venerables edificis se'ls pot fer objecte de alguns treballs de refors y de restauració, però aquests cuidados de poc ser veixen puig no son may definitius. Tot edifici restaurat pert el seu caràcter. Ja no torna á ser may més lo que havia sigut, y una de las cosas que la abandonen es el respecte dels que á les joyas artísticas les volen puras, autènticas y sense aditaments ni postissons de cap mena.

Conformes de tota conformitat ab el devot partiari de la institució monàrquica. Va caure la monarquia á l' any 68: va restaurarse set anys després... «De què ha servit al últim semblant restauració? En ferla y sostenirla s' han agotat tots els recursos del país. Espanya ha perdut els florons més preuats del seu patrimoni, y lo qu' es més trist hem quedat tristement endarrerits en la marxa progressiva que tan resoltament segueixen las nacions més adelantadas.

S' ha fet un treball car, inútil y perniciós.

**

Lo que prova més clarament la insensatés de persistir en aquest error funest, es la falta absoluta de plans per obrir á la nació decaguda nous y amples horizons. Desde l' fons de un pou negre no s' desobreix terreno.

Cinch anys han passat desde la horroiosa catàstrofe de la mutilació de nostres ricas colonias y del anorreadament del nostre poder y del prestigi que 'ns otorgava una tradició de honor y valentia universalment admessa. Cinch anys després de la catàstrofe de Sedán, la vehina França estava totalment reconstituïda. En canvi nosaltres ens trobem avuy cent vegadas pitjor de lo qu' estavam el dia de la catàstrofe.

Y es que França al entregar al vencedor dos de sus províncies y la suma considerable que aquest li exigí per l' rescat del territori, efectuà al mateix temps una liquidació ràpida, completa y definitiva ab els autors de les seves desgracies. En un moment acabà l'imperi napoleònic y ab els homes polítics que al imperi havien servit. Per alsar l' edifici admirable de les novas institucions, base de sa futura regeneració, netejà l'solar de tota la runa, de totes las desferrades que hi estaven acumulades.

En canvi á Espanya s' ha resolt tot lo que 'ns va perdre: las institucions y 'ls homes.

May ha arribat per nosaltres l' ocasió propicia de ferne la neteja indispensable á que obligan las necessitats de la nova construcció.

Per això, cumpleix ab sos deberes l' insigne jefe del partit republicà, cada vegada qu' en el Congrés s' aixeca, y com un fiscal inexorable formula y repeteix la seva eterna acusació.

Res importa que l' president de la Càmara, ab l' afany de acallar la seva ven, rompi la campaneta y cridi al ordre, á qui més que ningú està dintre de l' ordre de las cosas lògiques, naturals, implacables. No son els homes de la monarquia els que poden ser jutges y parts en el tremendo litigi nacional. El banc blau y 'ls demés bancs que ocupan son las banquetas dels acusats. Y es el país qui en últim terme haurà de pronunciar el fallo. En tant, els acusants acusadore del ilustre representant del partit republicà resonan en la conciencia del poble y l' preparan pera fer la deguda justicia.

**

Cinch anys han tingut de temps els autors dels desastres, ja que no podian justificarse, pera donar quan menos alguns indicis de correcció y esmena. Y no obstant, se mostren y' s' revelan cada dia pitjors, més insensats y més impotents.

Res absolutament han portat á la pràctica que reuelen desitjos ó propòsits de posar remey ó paliatiu als més horroosos que 'ns afligeixen. Els sacrificis

que avants exigíen al país s' han multiplicat, fins al extrem de fer poc menys que impossible la vida á la immensa majoria dels espanyols. Y tot se gasta, tot se derrotxa miserably en pura pèrduta. La discussió dels pressupostos es una contínua democàtria de que han perdut el patriotisme y l' seny. A cada punt las minorias els senyalen necessitats imperiosas á las que hi ha que atendre ab preferència: la millora de la instrucció pública, el foment de la riquesa... els reconeixen la rabò de las observacions que se'ls fan; pero s' excusen de satisfer aquellas necessitats imperiosas per falta de medis. Y 'ls medis els invertixen en sostén lo caduc, lo gastat, lo improductiu. L' Espanya morta en las seves mans, està devorant á l' Espanya viva.

Tot enterament se sacrifica al sostén de la vella y caduca institució y de tots els seus puntuals, encara que aquests puntuals estiguin mitj corcats. No s' pot destruir l' aliança del altar y l' trono. Se fa necessaria la subsistencia de una forsa pública mal organisada, pera fer á la patria respectable y respectada, en tant que aquesta forsa basti per aplacar la defensa del actual estat de cosas.

Y així va passant el temps y van agravantse las dolencias que 'ns arrastran á una mort segura, ignominiosa.

• • •

Els molt bonich contemplar als autors dels desastres passats y del desastre permanent, erigintse en defensors de la institució, cada vegada que la seu acusadora dels republicans els crida á comptes. La ficció constitucional de la irresponsabilitat pretén exténdre fins á protegir no ja sols á la persona del monarca, sino fins á las institucions que son perfectament reformables.

—Els responsables—deya aquest dia el president del Congrés—están aquí, no en altra part.

Y al dir això no li escapava l' riure.

—Responsables—ells!... —Pero quin ni en quina forma se'ls pot exigir aqueixa responsabilitat?

Fins ara l' han burlada y la burlaran sempre la responsabilitat material, colectiva, la qu' es de tots els partits monàrquics y de cada un dels individuos que 's integraran. Y aquesta sola hi ha dos maneras d' exigir: l' una davant del país, l' altra davant del poder moderador.

Pero el fallo de aquests dos tribunals està disconforme.

Perque es un fet que l' país els aburreix. Així ho han demostrat las primeras ciutats d' Espanya, aquelles en que l' opinió es viva y blossoma d' esperit independent, anulants, votant en contra d' ells en totes las eleccions celebradas en lo que va d' any. El vot de aquesta part ilustrada de la nació deuria impossibilitarlos pera l' exercici del poder.

Y no obstant, el poder moderador—irresponsable segons la ficció constitucional—els crida y li ha confia la governació del Estat. Veus' aquí una antítesis irreductible, dintre dels termes legals.

Y ja no crida sols als partits del torn pacífich, que aquests han quedat totalment descompostos, sino á las conjuncions mal trabadas d' elements heterogenis, qu' en lloc de dedicar-se á la governació del Estat, invertixen la seva activitat devoradora en minarre'l terreno, armarse contínues celadas y destruirse mítima.

No faltará qui alegui que las institucions no tenen avuy altres homes qu' ells, que no poden valerse d' altres elements pera la governació del Estat; que l' s' politichs de prestigi que podrían traballar desinteressadament pel bé d' Espanya, actuan fora de l' órbita del sistema vigent.

Pero qui això digui y reconegui, reconeixerà implicitament que las institucions están agotadas. Y així, ab aqueix agotament, pagan, en certa manera, el deute que varen contreure, y que no se'ls podia exigir pels medis legals á causa de la seva irresponsabilitat.

Al pais li toca treure'n las consequencies.

P. K.

UN NOU ADALIT

N Grandmontagne ha vingut á Barcelona, ha parlat en el Foment del Traball nacional, y li ha bastat una sola conferència pera ferse un nom digno de ser escrit ab lletres de llum.

—Preguntan qui es en Grandmontagne?

Un jove, fill de un francés vasch, pero nascut á Espanya, que desde la seva infància va emigrar á las Repliblics del Plata. Allí, entre aquella societat cosmopolita, s' ha format com a pensador, com a escriptor, com á alentador de las energías vitals de la rasa espanyola.

Un gran periòdic de Buenos Ayres, La Prensa, al ocurrir la mort del Sr. Núñez de Arce, que li servia de corresponent á Espanya, tingué la idea d' enviar á Francisco Grandmontagne á sustituirlo. Per aquest motiu el tindrem entre nosaltres y 'ns ne felimitem de tot cor.

Al mateix temps l' Associació patriòtica espanyola, constituida en aquells països, ja que á Espanya havia de anar, li conferí l' encàrrec d' estudiar el nostre país, de portarhi la veu dels espanyols de Amèrica y d' exposar las aspiracions que 'ls animan, envers el relígitament dels llaços de unitat entre la mare patria y las terras americanas que s'gueren un dia colònies espanyolas.

En Grandmontagne ha comensat á cumplir sa patriòtica missió. A Bilbao, apenes desembarcat á la Península, y á Barcelona l' passat dilluns, descapellà interessantíssimes conferències, demostrant las més elevades condicions de pensador, de literat y de patriota.

Es aquest jove publicista un esperit superior, de una potència cerebral imponderable. Atletat en las vigoroses corrents de la civilisació moderna en un amic entusiasta del progrés, lliure de trabas, de preocupacions y de rutinas tradicionals. Sacerdot

de la veritat diu lo que sent, ab una sinceritat tan admirable com la seva valentia.

* * *

Per això á Bilbao el clericalisme al sentirse ferit, va alsars en contra d' ell ab verdader furor.

—Qui es aquest atrevit que ve á enrutar l' edifici del nostre fariseisme?—clamavan els clericals al veure posades al descobert las seves llagas, y al sentir passejarse per elles els dits del implacable operador.

Igual á Barcelona.

Es el Foment del Traball nacional, com tothom sab, un centre eminentment proteccionista, pero ab miras no més que á la prosperitat del capital esmercat en l' industria. Y en ell s' hi ha ficat últimament l' infeció regionalista.

Donch alí donà en Grandmontagne la seva conferència, ponderant lo rudimentari de la nostra indústria, que á causa de son atrás ha perdut els mercats de Amèrica, essentl molt difícil recuperarlos, y que conserva únicament els de la Península gràcies á la coacció aranzelaria qu' exerceix l' Estat.

Y per cert que no sabia com explicar que 'ls que necessitaren l' apoy del Estat pera subsistir, puguen ser enemichs de l' unitat de aquest Estat, entre si s' haguen de repartir á tant per barba la cantitat destinada á recompenyar els serveys dels que tenen la missió de ilustrar el tendre cervell de las generacions infantiles.

No es extrany que 'ls mestres se morin de gana, y que vagi tant vent en popa la cría de burros.

de comers de Barcelona no ha dit encare aquesta boca es meva.

—Será que l' Eminentissim ha interposat la seva influència espiritual á fi de que no's molesti lo més mínim al seràfich marqués de las Cinquillas?

El Sr. Monegal té la paraula.

Cantin números.

El sou mitjà dels mestres d' estudi á Alemanya, Estats Units y Bèlgica es de 2,000 á 2,800 pessetes anuals.

A Russia, França, Suissa, Italia, Suecia y altres països de 800 á 1,500.

—A Espanya ab prou feyna arriba á 180!

Menos de mitja pesseta diaria tocaria á cada mestre si s' haguen de repartir á tant per barba la cantitat destinada á recompenyar els serveys dels que tenen la missió de ilustrar el tendre cervell de las generacions infantiles.

No es extrany que 'ls mestres se morin de gana, y que vagi tant vent en popa la cría de burros.

L' insigne Costa, impossibilitat per causa de salut, de assistir al gran meeting donat diumenge á Madrid per la minoria republicana, va enviarhi una llarga carta, hermosa y contundent com totes las que surten de la seva ploma privilegiada.

La carta de 'n Costa es un verdader pim, pam, pam, contra l' polítichs de la monarquia. Els hi torna les seves mateixas pilotas, y 's pot ben assegurar que no queda un ninot sacer.

Conté ademés un bon consell per acabar de una manera digna y patriótica l' actual embrolla... Y per lo mateix que 'l consell es inmillorable, la famosa carta ha sigut denunciada.

Això es lo únic que li faltava per acabar de penetrar en la conciencia del país: que 'l govern la subratllés ab las seves iras.

Las denúncies formulades per en Lerroux sobre 'ls maltractes y las crueles de que son objecte 'ls minaires de Almadén, que traballan per compte del govern, han repercutit dolorosament en el cor de totes las persones humanitarias, provocant una verdadera indignació.

El mateix ministre no's pogué sustreure á una tal influència, y ordenà que inmediatament passés una comissió á Almadén á estudiar l' assumptu. A no ser en Lerroux, el govern monàrquic ignoraria que pels minaires de Almadén no regeix la llei de la vida, y ni tan sols se'ls aplican els beneficis de la llei sobre accidents del treball.

—Botxornosa mescolanza de ignorancia, de descuit y de crueles.

El passat diumenge, un núcleo de republicans, entre 'ls quals s' hi contaven las personalitats més calificades del partit únic, obsequiaren ab un banquet á D. Eusebi Corominas, que tingué efecte en el saló gran del Centre de Fusió republicana, Guardia, 14.

De sobre taula s' pronunciaren eloquents discursos, elogiant els notables serveys que á la causa republicana porta prestats aquell digne corregionali y fent resaltar lo molt que 's espera de la seva acció dintre del municipi barceloní, en sa qualitat de jefe de la majoria.

El Sr. Corominas, fondament conmovut, després de donar als comparses las gràcies més expressives, explicà ab molta claretat la situació dels republicans que van al Consistori, els obstacles que han de trobar emanat del régimen vigent, y 'ls propòsits que, no obstant, els animan de fer tot quant pugui per la regulariació y la moralitat de l' administració municipal, y pel bé del poble de Barcelona.

Els repatriats han enviat un mensatge á Salmerón, confiant la defensa dels seus drets, al insigne repùblic, tan amant de la justicia.

Es un escàndol que als cinch anys de haver regressat á Espanya, no hajen pogut cobrar encare lo que se'ls deu. ¡Pobres infelissos! ¡Els més castigats durant la guerra y 'ls més abandonats després del desastre!

A algunes, per tot arreglo, se'ls ha pagat un duro per mes de campanya. Aquesta compostura fou deguda al general cristí. En un duro mensual aprecia l' esforç del pobre soldat arrancat de la seva llar per anar á guanyar, ab pèrdua de la salut y exposició de la vida, las creus y 'ls ascensos dels que després li regalejan la miseria que se li deu!

—Valent cristianisme el de aquests generals de rosari, héroes de la patria mutilada!

Els diputats republicans han fet una briosa campanya en la discussió de pressupostos, y d' entre ells, els que representen á Barcelona, l' han fetada en favor dels interessos de la ciutat, obtenint verdaders

CAPELLADES, 14 de desembre

L'algot sembla que continuará en aquesta vila per honrar y glorificar á las hicas de Marfa, puig que á unes quantas las ha conquistadas pera ferse monjas causant això el desconsol de certas famílias que no troben medi de treure aquesta seva á las sevans fillas.

Si no fos las molts simpatias que senten las noyas per lo perdidós ensotanat que 'ls hi parla del cel y de algo més, á bon segur que jahauria passat á ocupar lo sàrrech á un altre poble que li oferian ab tot y esser de menys categoria que el nostre.

Ouidado ab las tentacions, amich mossens!

CULERA, 14 de desembre

Dissapte, dia 5 del corrent, els nostres amichs y co-religionaris Adolfo Vilarrodonia y María Basco s'uniren en matrimoni civil, que's celebrá ab gran acompañament, en representació del Grupo Libre, de Llansá y de Port Bou. El pendó del nostre Grupo fou portat per tres noyas primer y després per altres tres joves, acabant l'acte ab un refresh á casa del pare del noviu. Desitjém al desposats una llarga y plena lluna de mel y molta conseqüència en els ideals progressius.

POBLA DE CLARAMUNT, 6 de desembre

Els senyors Salas Antón, Raduá, Carner y la senyora Rovira de Forn han vingut á donar un mitin de propaganda á favor de la Cooperativa. Seria de desitjar que s'entenguessin d'una vegada tots els amants del Progrés y 'ls de la Cooperativa. D'altra manera no podrà prosperar tant com convindria y 'ls eterns excluders del poble continuarán fent de las sevans.

MOLLERUSA, 15 de desembre

La nostre joventut marianesa avansa ab alló de las conferencies qu' es un contento; l' altre dia va donar una vetllada literaria prenent part el cap de mes oberts de la colla, y després de resar las tres acostumbrades ave-mariás, comensaren á sortir els sobressalientes borregos de la fornada de Sant Lluís, recitant tots ab el seu paperet als dits, las pàgines del Fleuri y del Narro.

Ara diu que's proposan publicar un periódich que ressenyi las conferencies. ¿Qué 'ls ne sembla dels nosos trars literaris? Segur que quan en Maura se'n enteri els nombrarà académica de la llengua de badella.

SAN CUGAT DEL VALLÉS, 11 de desembre

El dia 10 va quedar constituida legalment en aquesta vila la Fraternitat Republicana, que serà, segons son nom indica, el llaç d'unió mes ferm possible entre quants sentin en l'ànima las salvadors aspiracions de que 'l poble' s'governi per si mateix. Tots els que la integren estan animats dels millors desitjos y son gent d'interessada y noble. Pròximament se celebrarà la inau-

guració. La Junta Directiva la constituixen personas aptas y de reconeguda honradés de la localitat.

Per molts anys, y endavant las atxas!

CABACÍS, 8 de desembre

L'aranya negra d'aquest poble avuy las ha enfiladas contra unas pobres donas que durant la funció s'estaven á la porta del quartel místich remugant també en contra d'altres que van á missa ab la maynada enjoguassada, diuentoshi mil pestes de les que aquesta gent solet dir sovint.

Aquestes donas lo que haurfan de fer ab el nostre indiot es deixaro sol y no ocuparse'n mes per' res. Ja veurán si fentlo així variaría de conducta y no tornarà á piular.

SEMPRE 'LS MATEIXOS!

ORDOBA, la ciutat dels califas, va tenir aquest dia un alegrón com una casa.

Desde Madrid li havíen telegrafiat la inesperada nova.

Don Llorens Domínguez Pascual ha sigut nombret ministre d' Instrucció pública.

«Era possible? Don Llorens, en Domínguez Pascual, aquell xicot tan bellugadis y saragatero, conseller de la Corona?...»

Desconfiant de la exactitud de la notícia, mitja dotzena de desocupats van corre al telégrafo.

«A Madrid. ¡Urgent!»

«Es realment veritat que han fet ministre a don Llorens?»

Contestació de la Cort:

«Tan veritat com qualsevol dels quatre Evangelis.»

«Era cert! Cert, absolutament cert!»

L'alegría de la sultana s'explica perfectament tenint en compte que don Llorens es fill d'aquella ciutat morisca, capdell indescapable de carrers estrets y tortuosos.

«Un cordobés, ministrel... ¡Y ministre d' Instrucció pública, qu'encares es més serió!... ¡Cóm podia Córdoba, arreconada, mitj bordada del mapa, olvidada per cent goberns descastats y frívols, cóm podia esperar-se semblant honra?»

Era precis celebrarho, festejarho, demostrar d'una manera ó altra, pública y solemnemente, la satisfacció que omplia 'l cor dels payssans de don Llorens per la elevació d'aquest á las dauradas alturas del ministeri.

Las notabilitats de la població van reunir-se.

Un, qualsevol dels congregats, perque en els grans moments històrichs, en que l'entusiasme se sobreposa á tot, no hi ha graus, ni calitat ni gerarquis, va prendre la paraula.

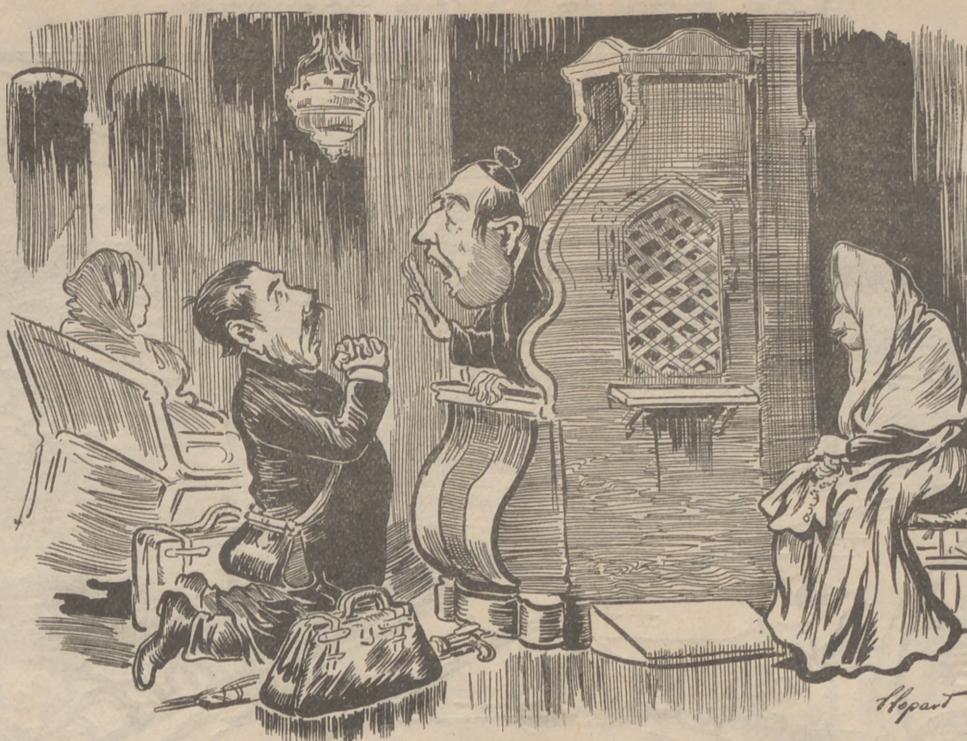
—Amichs, companys, vehins—va dir, els ulls esparxejantli de goig y las camas flaquejantli d'alegría:—ja sabeu la gloriosa nova. El nostre eminent home, y may prou ponderat payés Sr. Domínguez Pascual y es ministre d' Instrucció Pública. «Us sembla si això pot quedar així?

—¡No, no!—contestà la concurrencia, cridant com un sol cordobés.

—«No sou de parer que la ciutat natal del nou conseller de la Corona, el poble que l'ha vist neixe, que l'ha vist jugar pels carrers, que l'ha vist ferse home, y llençar-se á la política, y entrar al Congrés home, y interrompre als diputats qu'entrahonavan, no sou de parer, dich, que aquesta ciutat ha de fer alguna cosa pera celebrar un aconteixement que no sol veure's tots els dies?

—¡Sí, sí!

Dels viatgers escarmentats ne surten els avisats

—¿De qué us acuseu?

—De res; però haig de fer un viatje en ferrocarril, y avans de pujar al tren voldria posarme bé ab Deu.

—Digueu, donchs, ¿qué considereu que podríam fer?

manifesta els seus sentiments en armonia ab l'educació rebuda.

No tallan las crónicas els incidents de la discussió qu' en aquest punt va armarse; pero se sab que la polémica va ser llarga y animada, que 'l bon sentit al fi va triunfar y que considerant els reunits com més brillant fos el festeig que 's realisés, més honorat ne sortiria el ministre, y no perden per altra part de vista que la cartera que 's don Llorens se li havia confiat era la d' Instrucció Pública, 's va acordar...

—¿Saben lo que es va acordar?

Rodejats de toreros y capellans, entre aquests elements deixan escorrer 'la espanyola la seva vida. ¿Tenen un dol ó una tristes? Missas, novenari, funcions d' iglesia. ¿Experimentar una alegria que imposa la necessitat d'esteriorizarse solemnemente? Toros, toros y toros.

Confessém donchs que la tranquila Córdoba, al acordar, secundada pel seu Ajuntament, la celebració d'una corrida per festejar l'entrada de don Llorens al ministeri, ha estat en lo just.

Confessém donchs que la tranquila Córdoba, al acordar, secundada pel seu Ajuntament, la celebració d'una corrida per festejar l'entrada de don Llorens al ministeri, ha estat en lo just.

Com me sembla que també hi estich jo al pensar que, davant d'aquestes brillants manifestacions de la vida nacional, seria una profanació y hasta una falta de patriotisme no acabar aquestas ratllas cridant ab tota la forsa dels meus pulmons:

—¡Viva Espanya!

FANTÀSTICH

AB FRANQUESA

Escolti, senyor Silvela, ¿vol que aquí, ab sinceritat, li conti tot lo que diuhem els seus estimats companys, parlant de les tamborellas que cada dos por tres fa?

Monchs diuhem: —Pero á aquest home qui'l entén? Temps endetrás ens vé un dia ab l'embaixada de que, aburrit y cansat de certas coses que veia, havia resolt desar

las eynas de cap de colla y abandonà en séch el camp de la política activa.

Tots li varem suplicar que no ho fés. «¡No te la cuertes!» li cridavam; pero cá:

«Jo'm retiro, jo'm retiro. Va emperrarse tant y tant en volgut passar la seva, que vam haver de callar y admétreli la renúncia del càrrec de general que les hosts conservadoras li havian adjudicat.

No obstant; passan quatre días

y de prompte, ipatapla!, el veym altre vegada tan tranquil, mangonejant els assumptos de la colla. «Don Francisco, ¿que ha tornat á la política activa?»

—«Jo—ns respón ayrat: —¡Jamay!

Vaig anunciar que plégava,

y no penso regular

encare que m' ho demani tota la Cort. . celestial» —

Pero al cap d' una setmana torna á repetirse 'l cas.

Altre volta 'ns veym l' home, més o menys d'amagat,

pastelejant ab els grossos,

infuixint ab els mitjans,

combinant plans de campanya,

dant consignas, ifins manant.

Y si en cert que's va taller la quàs de primé espasa,

¿per qué lidia? ¡Veyám!

Així els seus antichs socis

parlan, no poch indignats,

y cau confessar, don Paco,

deixant respectes apart,

que tenen rahó que 'ls sobra.

Aixó d' amagar la mà

quan ja s' ha tirat la pedra;

aixó de volgut nadar y guardar la roba... Vaja,

es lo que 'ls seus ex companys

li han plantificat pels nassos:

un recurs poch delicat

y impropri del qui ha dut daga

durant setze ó disset anys.

Al matí, enfonxà basta el colze

el bras en el cubell gran

de las trafacs políticas,

y á la tarda, tot trempat,

un cop la trafaca feta

y ja ben netas las mans,

contestà als que l' interrogaven:

—«No se res, res; ni un borrall...

Ignoro tot lo que passa...

Visch als líms... M' hi retirat...

Quina situació més mona!

Quin sistema mes salau,

si 'ls seus co-religionaris

l' hi deixessin explotar!...

Nó, dimiten de per riure:

aquest exercici extrany,

mitj funambulesch, mitj cómich,

no's pensi ferlo durar.

Allò: al vado ó la puent.

O' s torna á ficar de cap

en la política activa,

lluytant á peu y á caball

á la porta de la cuyaña

y conformantse ab la part

de boleyas que li toquin

en el fragor del combat,

ó si 's retira, 's retira

d' una manera total,

enterrantse á casa seva

á sota d' un malaltás

y acabant d' una vegada

aquest saynete xocant,

en el qual fa ja tres mesos

que, ab sorpresa general,

representa vosté 'l tipò

del bufón desganglat

que sempre parla d' anàrsen

y al cap-de-vall may se'n va.

C. GUMA

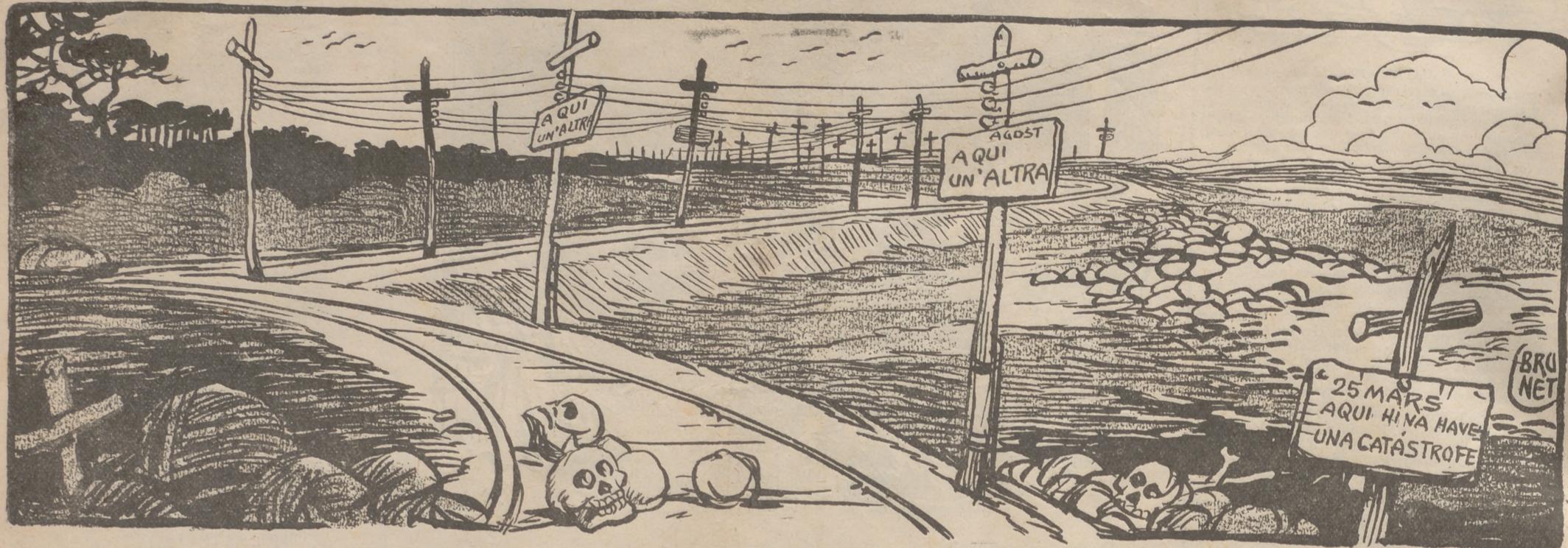
o som nosaltres els que ho dihem: ho diu un corresponsal del Avi Brusi:

«Desgraciadament, á pesar de los optimismos generales, con claridad se observa que este gobierno luchará con las mismas dificultades que los dos anteriores, encontrando más obstáculos para la realización de su labor entre los propios amigos que en los franca

mente adversarios.»

</

Las nostres vías férreas

Els carrils d' aquest país, aviat tots serán així.

En Villaverde, al caure del ministeri, se'n va anar al estranger à esbargir-se.

Pero asseguran que tornarà mes prompte de lo que se suposava. Tant es aixís que per Nadal el tindrem de nou à Madrid.

Deu volgner veure com en Maura's menja l gall qu'ell criava ab tant esmero.

Pero no es la menjada del gall lo que mes pot interesarri, sino l veure quin profit li fá. Que s'hi estiguí un quant temps y ho trobará de fixo... Aixó si al menjars'lo no se li atravessa un os al ganyot, que tot podría ser.

Estém amenassats de un nou augment en el preu del tabaco.

Aixís se dedueix de lo que ha dit el ministre de Hisenda, reconeixent que la Tabacalera està autorizada per fer-ho.

Tabaco y govern, en aquest país, han de seguir la mateixa marxa. Cada dia mes cars, y cada dia mes dolents.

Inglaterra diu que veu ab molt gust les aproximacions d'Espanya y Portugal.

Se comprén molt bé. Es aquest el mateix gust qu'

experimenta l cassador al veure á dos auells acostats y en disposició de ser morts de un mateix tret.

**

Ab motiu del viatge de D. Alfonso à Lisboa s'han celebrat pomposas festas, entre las quals s'hi contan algunes balls.

Res té de particular que l's reys ballin, si l's ve de gust.

Lo mes trist seria que ab ganas ó sense ganas, se fes ballar als pobles.

¡Oh, y l ball anglés, que sempre ha de resultar per tot bon espanyol un exercici violent y desencaixat!

Dias enrera va calarse foch en la cambra de la dama de honor de la reina de Inglaterra, no quedantl á la soberana sino l temps just d' escapar en roba de nit. La cambra incendiada estava sota de la d' ella. Y al fugir la reyna, va ensorrarsé l sostre.

¡A quins temps hem arribat, que fins els reys, per raüire tranquil s'haurán de assegurar d' incendis!...

Un diálech aproposit de aquest accident.

—La reyna—deya un amich meu—devia fugir en panyos menors... Perque lo qu' es jo, de roba de nit no n coneix d'altra que no signi la camisa.

—Altol—li observá un company.—Els reys dormen vestits, y hasta n'hi ha que dormen ab corona.

—¿Vols dir?

—Sí noy, i Y sino perque l's pagarán una llista civil tan quantiosos? Els la pagan en rahó de las moltes cuixinetas que fan malbé.

El brindis del rey de Portugal:

«Ansio que las dos nacions marchen unidas, para el afianzamiento de la paz universal.»

Vels'hi aquí un brindis ben portugués!

Ara sols falta que tant Portugal com Espanya vajin ab molt cuidado á costiparse.

Perque si ias dos nacions unidas tussent jay de la pau universal!

L altre dia s'esqueya á trobars en els corredors del Congrés, el Pare Cámara, bisbe de Salamanca. Va veure'l en Canalejas, y s'hi va dirigir de dret, com l'aloia atreua per un mirall. Y al serhi va doblegar l'espínada, besantl l'anell, ab una efusió que no l'hauria sentida al besar la boca de la dona guapa.

El bisbe, encantat per aquell acte de sumisió, va omplir de piropos al ex-ministre y aspirant á serho novament, que dintre de la monarquía democrática, representa avuy la dossis mes gran possible de anticlericalisme.

Un periódich extranger ha tingut la indiscreció de revelar, que no es filla de la natural llanesa, la humilitat de que fa gala Pío X.

A tal efecte cita el fet de que al oposarse á que l' passejien ab la cadira gestatoria, no ho efectua per modestia, sino perque desde aquella altura y ab las batzegadas que sufreix, li venen rodaments de cap.

L'esperit víctima de la materia. Una desilusió mes!

Llegeixo:

«El Sr. Canalejas rechaza la ayuda de los republicanos.»

Bueno, ell mateix: que la retxassi.

Pero si algun dia la necessita l'ajuda, la demana, y li donaré.

Ab xeringa.

botarut, la gent m' aplana
y estant plà, m' fan botarut.
Rumia, indaga y demanda;
si no m' treus ets un llanut.

ANTONI FELIU
GEROGLÍFICH

• •

L' HIVERN L' ESTIU

+

PINEDO CERBON
GIL

QUIMET PUJOL

Caballers: Met de Castellar, El noy de la mare, Francisco Badiella, Miquel Plaans, J. Conquistador de V., Troc Sam, Pelut de Palafrugell, José Sala Riba, Pere Mont Maruny, Ernesto de V., Manuel Opf, J. B., J. Sabata, Valesta, Llegiu, Sabó y Robanets, Emili Forgas, Paret Pilate, Miquel Baselga, J. Mistos de Mollet, Joseph Sabater y Llums y Llumets: Ho sentim molt, però es alló que s'diu...

Caballers: Cararach, Mossén Closca, Enrich Doménech, L' Isern y la Victòria, F. Joanet, Eduardo Xuclá, A. J. P., Elías Juliá, Antolí B. Ribot, Albertet de Vilafanca, José M. Concha, F. Carreras P., Manel Cardús y J. Moret de Gracia: Moltas merces.

Caballers: A. Mercader (Figueras): S' hauria de veure, s'ixó.—J. P. (Ripoll), T. Ll. (Reus), Doctor Untem (Tarragona), Morell, R. P. (Cervera) y Clà y Català: No podem insertar les cartas que 'ns envíen per rahons variadas.

JA HA SORTIT! JA HA SORTIT!
EL POPULARÍSSIM

Un elegant tomo de mes de 200 planas, atapahit de text y ilustració.

I DOS ralets!

Se ven á can López, als kioscos y per tot arreu.

Imprenta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carreter del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.

La professió de «fray» Joseph

El demòcrata Canalejas, ingressant en la reverenda y aprofitada comunitat de frares de la Barra, ab vistes á la plassa d'Orient.

XARADA

AL MEU AMICH JOSEPH FIGUERAS

Desde la dugas-tercera
que m' esclavisa de nit,
t' escrich avuy que primera
recordo que la sort fera
igual que a mi t' te recluit.
Els pobres devén buscar
el pa tou ó sech ahont siga,
suñó honrada al malgastar
resignats al aguantar
els xáfechs de la fatiga
quarta-girada si plou
com si sól com si nò,
devén admetre l' dur jou
y esperá l' demà que prou
deurá ser no gens millor.
Al menos jo no confío
deixar pas d' estar total
si no se'm mor aquell tío
que tinch á Pinar del Río
é no trech la de Nadal.

J. COSTA POMÉS

TRENCA-CLOSCASTS

MARÍA ALEU DE CALS

Formar ab aquestes lletras degudament combinadas el títol de un aplaudit drama català,

T. RUSCA

ENDAVINALLA

Sens ser pelegrí tinch llana,
y tinch punts sens ser tossut,